

Onsdagen den 30 maj 2018

P8_TA(2018)0225

Tolkning och genomförande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning

Europaparlamentets resolution av den 30 maj 2018 om tolkningen och genomförandet av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning (2016/2018(INI))

(2020/C 76/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 295 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ (det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning),
- med beaktande av ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽²⁾ (ramavtalet från 2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2003 om bättre lagstiftning ⁽³⁾ (det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2003),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 – *Påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 22 december 1998 om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetingstekniken för rättsakter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 13 juni 2007 om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den gemensamma politiska förklaringen av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁸⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om EU:s lagstiftningsprioriteringar för 2017 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om EU:s lagstiftningsprioriteringar för 2018–2019 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 15.

⁽⁹⁾ EUT C 484, 24.12.2016, s. 7.

⁽¹⁰⁾ EUT C 446, 29.12.2017, s. 1.

Onsdagen den 30 maj 2018

- med beaktande av domstolens domar av den 18 mars 2014 (biocidmålet), den 16 juli 2015 (målet om mekanismen för viseringsömsesidighet), den 17 mars 2016 (målet om den delegerade akten om Fonden för ett sammanlänkat Europa), den 14 juni 2016 (Tanzaniamålet) och den 24 juni 2014 (Mauritiusmålet) ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sitt beslut av den 13 december 2016 om den allmänna översynen av parlamentets arbetsordning ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om programmet om lagstifningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2016 om de strategiska prioriteringarna för kommissionens arbetsprogram 2017 ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av sitt beslut av den 9 mars 2016 om ingående av ett interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstifningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet – 19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011 ⁽¹⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2012 om den 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010) ⁽¹⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning ⁽²⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar ⁽²¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 *Genomförande av agendan för bättre lagstiftning: Bättre lösningar för bättre resultat* (COM(2017)0651),
- med beaktande av artikel 294 i EUF-fördraget om medbeslutandeförfarandet,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 oktober 2017 *Overview of the Union's Efforts to Simplify and to Reduce Regulatory Burdens* (SWD(2017)0675),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 december 2016 *EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning* ⁽²²⁾,

⁽¹¹⁾ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014, Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd, C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2015, Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd, C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499. Domstolens dom av den 17 mars 2016, Europaparlamentet mot Europeiska kommissionen, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2016, parlamentet mot rådet, C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 juni 2014, parlamentet mot rådet, C-658/14, ECLI:EU:C:2014:2025.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0484.

⁽¹³⁾ EUT C 58, 15.2.2018, s. 39.

⁽¹⁴⁾ EUT C 101, 16.3.2018, s. 116.

⁽¹⁵⁾ EUT C 50, 9.2.2018, s. 91.

⁽¹⁶⁾ EUT C 289, 9.8.2016, s. 53.

⁽¹⁷⁾ EUT C 285, 29.8.2017, s. 11.

⁽¹⁸⁾ EUT C 93, 24.3.2017, s. 14.

⁽¹⁹⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

⁽²⁰⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

⁽²¹⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

⁽²²⁾ EUT C 50, 9.2.2018, s. 91

Onsdagen den 30 maj 2018

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 september 2016 *Bättre lagstiftning: Bättre resultat för ett starkare EU* (COM(2016)0615),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2015 *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 7 juli 2017 om riktlinjer för bättre lagstiftning (SWD(2017)0350),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för rättsliga frågor och utskottet för konstitutionella frågor i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och utskottet för konstitutionella frågor samt yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet samt utskottet för framställningar (A8-0170/2018), och av följande skäl:
 - A. Det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning trädde i kraft samma dag som det undertecknades, den 13 april 2016.
 - B. I samband med antagandet av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning gjorde parlamentet och kommissionen ett uttalande där de bekräftade att det nya avtalet "återspeglar balansen mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och deras respektive befogenheter, enligt fördragen" och inte "påverkar [...] tillämpningen av ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen" ⁽²³⁾.
 - C. För att genomföra bestämmelserna om interinstitutionell programplanering i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning såg parlamentet över sin arbetsordning, bland annat för att staka ut de interna processerna för att förhandla om och anta gemensamma slutsatser om flerårig programplanering och gemensamma förklaringar om årlig interinstitutionell programplanering.
 - D. När det gäller årlig interinstitutionell programplanering kom de tre institutionerna överens om två gemensamma förklaringar om EU:s lagstiftningsprioriteringar för åren 2017 respektive 2018–2019.
 - E. Till skillnad från det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2003 innehåller det nya avtalet inte längre någon rättslig ram för användningen av alternativa regleringsmetoder såsom samreglering och självreglering, och därför saknas hänvisningar till sådana metoder.
 - F. I punkt 13 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning krävs det att kommissionen ska genomföra ett så brett samråd som möjligt inom ramen för sin egen konsekvensbedömning. I punkt 19 i avtalet krävs det att kommissionen, innan den antar ett förslag och inte efter, genomför öppna och transparenta offentliga samråd och säkerställer att villkoren och tidsfristerna för dessa offentliga samråd möjliggör bredast möjliga deltagande och inte begränsas till särintressen och lobbyister.
 - G. I juli 2017 såg kommissionen över sina riktlinjer för bättre lagstiftning för att kunna förklara och utnyttja kopplingarna mellan de olika stegen av beslutsfattandet inom kommissionen på ett bättre sätt, och ersatte tidigare fristående riktlinjer som tog upp konsekvensbedömning, utvärdering och genomförande separat, och för att inkludera nya riktlinjer för planering och samråd med intressenter.

⁽²³⁾ Se bilaga II till Europaparlamentets beslut av den 9 mars 2016 om ingående av ett interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen.

Onsdagen den 30 maj 2018

- H. Enligt punkt 16 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning får kommissionen på eget initiativ eller på uppmaning av parlamentet eller rådet komplettera sin egen konsekvensbedömning eller utföra andra analyser som den anser vara nödvändiga.
- I. Det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bekräftar att kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll ersätter den tidigare nämnden för konsekvensbedömning. Den nya nämndens uppgift är bland annat att utföra en objektiv kvalitetskontroll av kommissionens konsekvensbedömningar. För att ett initiativ som åtföljs av en konsekvensbedömning ska läggas fram för antagande av kommissionen behövs ett positivt yttrande från nämnden. Om yttrandet är negativt måste förslaget till rapport ses över och lämnas in på nytt till nämnden, och om även det andra yttrandet är negativt krävs ett politiskt beslut för att man ska kunna gå vidare med initiativet. Nämndens yttrande offentliggörs på kommissionens webbplats samtidigt som rapporten om det berörda initiativet och, när det gäller konsekvensbedömningar, när kommissionen har antagit det relaterade politiska initiativet ⁽²⁴⁾.
- J. I början av 2017 hade nämnden för lagstiftningskontroll rekryterat klart sin personal, inklusive tre ledamöter som inte tillhör någon av EU-institutionerna. Under 2016 granskade nämnden 60 separata konsekvensbedömningar, varav 25 (42 %) fick en inledningsvis negativ bedömning, som ledde till att de reviderades och lämnades in på nytt till nämnden. Nämnden har efter detta utfärdat positiva övergripande bedömningar till alla utom en av de reviderade konsekvensbedömningar som den tagit emot. Nämnden har utbytt information med parlamentets avdelningar om bästa praxis och metoder på området konsekvensbedömningar.
- K. Om en ändring av den rättsliga grunden som medför en ändring från det ordinarie lagstiftningsförfarandet till ett särskilt lagstiftningsförfarande eller till ett icke-lagstiftningsförfarande planeras kommer de tre institutionerna, i enlighet med punkt 25 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, att utbyta synpunkter. Parlamentet har sett över sin arbetsordning för att ge verkan till denna bestämmelse. Man har ännu inte behövt tillämpa denna bestämmelse.
- L. I punkt 27 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bekräftar de tre institutionerna behovet av att anpassa all befintlig lagstiftning till de rättsliga ramar som infördes i och med Lissabonfördraget, i synnerhet behovet av att ge hög prioritet åt en snabb anpassning av alla grundläggande akter som fortfarande hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll. Kommissionen föreslog den sistnämnda anpassningen i december 2016 ⁽²⁵⁾, och parlamentet och rådet granskar för närvarande detta förslag mycket noga.
- M. En ny version av den gemensamma överenskommelsen om delegerade akter och de därmed sammanhängande standardfrågorna finns bifogad till det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Enligt punkt 28 i avtalet kommer de tre institutionerna att inleda förhandlingar utan onödigt dröjsmål efter avtalets ikraftträdande, i syfte att komplettera den bifogade gemensamma överenskommelsen med icke bindande kriterier för tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget. Efter långa förberedelser inleddes dessa förhandlingar slutligen i september 2017.
- N. I punkt 29 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning åtar sig de tre institutionerna att senast vid utgången av 2017 upprätta ett gemensamt funktionellt register över delegerade akter, som på ett välstrukturerat och användarvänligt sätt tillhandahåller information i syfte att öka öppenheten, underlätta planeringen och möjliggöra spårbarhet i de olika skedena av en delegerad akts livscykel. Registret har nu inrättats och började användas i december 2017.
- O. Enligt punkt 32 i det interinstitutionella avtalet ska kommissionen "spela en medlande roll genom att behandla de båda grenarna av den lagstiftande myndigheten lika, med full respekt för de roller de tre institutionerna tilldelats enligt fördragen".
- P. I punkt 34 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning understryker parlamentet och rådet, i sin egenskap av medlagstiftare, vikten av att institutionerna upprätthåller nära kontakter redan innan de interinstitutionella förhandlingarna inleds, så att de får en bättre förståelse för varandras ståndpunkter. I detta syfte beslutade de att främja ömsesidigt utbyte av synpunkter och information, bland annat genom att regelbundet bjuda in företrädare för de andra institutionerna till informella diskussioner. Dessa bestämmelser har inte lett till några nya specifika förfaranden eller strukturer. Medan kontakten mellan institutionerna har intensifierats inom ramen för den gemensamma förklaringen om lagstiftningsprioriteringar tyder utskottens erfarenhet på att det inte finns något systematiskt tillvägagångssätt för att främja ett sådant ömsesidigt utbyte av synpunkter och att det fortfarande är svårt att få information och återkoppling från rådet i frågor som medlemsstaterna tagit upp där. Parlamentet anser att denna situation är mycket otillfredsställande.

⁽²⁴⁾ Artikel 6.2 i beslutet från Europeiska kommissionens ordförande av den 19 maj 2015 om inrättande av en oberoende nämnd för lagstiftningskontroll (C(2015)3263).

⁽²⁵⁾ Se COM(2016)0798 och COM(2016)0799.

Onsdagen den 30 maj 2018

- Q. För att stärka insynen i lagstiftningsprocessen ytterligare såg parlamentet över sin arbetsordning för att anpassa sina regler om interinstitutionella förhandlingar under det ordinarie lagstiftningsförfarandet, genom att utgå från de bestämmelser som infördes under 2012. Medan parlamentets samtliga förhandlingsmandat är offentliga gäller inte detsamma för rådets mandat. Parlamentet anser att denna situation är mycket otillfredsställande.
- R. För att underlätta spårbarheten när det gäller de olika stegen i lagstiftningsprocessen, åtog sig de tre institutionerna, i punkt 39 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, att senast den 31 december 2016 identifiera sätt på vilka plattformar och verktyg kan vidareutvecklas för detta ändamål i syfte att inrätta en gemensam specialiserad databas med information om hur arbetet med lagstiftningsärendena fortskrider. Ingen sådan gemensam databas har skapats än.
- S. I enlighet med punkt 40 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, gällande förhandlingar om och ingående av internationella avtal, åtog sig de tre institutionerna att sammanträda inom sex månader efter detta avtals ikraftträdande för att förhandla fram förbättrade praktiska arrangemang för samarbete och informationsutbyte inom ramen för fördragen så som dessa tolkas av Europeiska unionens domstol. Dessa förhandlingar inleddes i november 2016 och pågår fortfarande.
- T. Regleringssamarbete har blivit ett nyckelinstrument i internationella handelsavtal som ett steg på vägen mot dialog och samstämmighet i regleringsfrågor mellan handelsparterna. I denna process bör kommissionen förbli trogen principerna om rättvisa och lika villkor för alla berörda parter och garantera största möjliga insyn i beslutsfattandet.
- U. I punkt 46 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bekräftar de tre institutionerna sitt åtagande att oftare använda omarbetning som lagstiftningsteknisk metod för att ändra befintlig lagstiftning och att därvid fullt ut iaktta det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter.
- V. Som ett bidrag till sitt program om lagstiftningsens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) åtar sig kommissionen, i punkt 48 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, att varje år lägga fram en översikt, inklusive en årlig undersökning av bördorna, över resultaten av unionens insatser för att förenkla lagstiftningen och undvika överreglering och minska de administrativa bördorna. Resultaten av den första årliga undersökningen av bördor presenterades den 24 oktober 2017 som en del av kommissionens arbetsprogram för 2018.
- W. Den årliga undersökningen av bördorna utgör en unik möjlighet att kartlägga och övervaka resultaten av EU:s insatser för att undvika överreglering och minska de administrativa bördorna. Undersökningen ett utmärkt tillfälle att påvisa mervärdet av EU:s lagstiftning och erbjuda medborgarna öppenhet och insyn.
- X. Det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning kräver interinstitutionellt samarbete med målsättningen att förenkla den befintliga EU-lagstiftningen, så att överreglering och administrativa bördor för medborgare, förvaltningar och företag undviks. Parlamentet har betonat att dessa mål inte bör leda till en lägre standard för miljöskyddet, folkhälsan, arbetstagarnas hälsa, säkerheten, ILO:s normer eller konsumenträttigheter i samband med internationella handelsavtal.
- Y. I enlighet med punkt 50 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning kommer de tre institutionerna tillsammans och regelbundet att följa upp genomförandet av detta avtal, både på politisk nivå genom årliga samtal och på teknisk nivå inom den interinstitutionella samordningsgruppen. Övervakning på politisk nivå inbegriper regelbundna diskussioner i utskottsförändekonferensen och vid det årliga högnivåmötet för utvärdering. Specifika övervakningsarrangemang fastställdes vidare inom ramen för de gemensamma förklaringarna om EU:s lagstiftningsprioriteringar för åren 2017 respektive 2018–2019. Den erfarenhet som utskotten hittills har skaffat sig är ett ovärderligt verktyg för att bedöma genomförandet av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Utskottet för rättsliga frågor har specifik behörighet för bättre lagstiftning och förenkling av unionsrätten.

Onsdagen den 30 maj 2018

Gemensamma åtaganden och mål

1. Europaparlamentet betraktar det nya avtalet om bättre lagstiftning som en interinstitutionell åtgärd som syftar till att förbättra unionslagstiftningens kvalitet. Parlamentet påminner om att EU-lagstiftningen i många fall harmoniserar eller ersätter olika regler i de 28 medlemsstaterna, vilket gör de nationella marknaderna ömsesidigt och likvärdigt tillgängliga och minskar de administrativa kostnaderna generellt för att åstadkomma en fullt fungerande inre marknad.
2. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts och den erfarenhet som man skaffat sig under de första 18 månadernas tillämpning av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och uppmanar institutionerna att vidta ytterligare åtgärder för att genomföra avtalet till fullo, i synnerhet i samband med de interinstitutionella förhandlingarna om icke-bindande kriterier för tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget och anpassning av alla grundläggande akter som fortfarande hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll, de interinstitutionella förhandlingarna om praktiska arrangemang för samarbete och informationsutbyte gällande förhandling och ingående av internationella avtal och inrättandet av en gemensam specialiserad databas med information om hur arbetet med lagstiftningsärendena fortskrider.
3. Europaparlamentet påminner om att det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning syftar till att utveckla ett mer öppet och insynsvänligt förhållande mellan de tre institutionerna för att tillhandahålla lagstiftning av hög kvalitet till förmån för EU-medborgarna. Parlamentet anser att principen om lojalt samarbete mellan institutioner, trots att denna bara nämns i punkterna 9 och 32 med avseende på de specifika områden som omfattas av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, bör observeras under hela lagstiftningscykeln som en av de principer som slås fast i artikel 13 i EU-fördraget.

Programplanering

4. Europaparlamentet välkomnar de tre institutionernas överenskommelse om att förstärka unionens årliga och fleråriga programplanering i enlighet med artikel 17.1 i EU-fördraget genom ett mer strukturerat förfarande med en precis tidsplan. Parlamentet noterar med tillfredsställelse att det första interinstitutionella årliga programplaneringsarbetet inom ramen för det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning innebar aktivt deltagande av de tre institutionerna, ett deltagande som ledde till en gemensam förklaring om EU:s lagstiftningsprioriteringar för 2017, med 59 viktiga lagstiftningsförslag som prioriteringar för 2017 och därtill en gemensam förklaring om lagstiftningsprioriteringar för 2018–2019, med 31 identifierade lagstiftningsförslag som prioriteringar fram till slutet på den nuvarande mandatperioden. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang särskilt rådets aktiva engagemang och utgår från att detta kommer att fortsätta i framtiden, även när det gäller den fleråriga programplaneringen för den nya mandatperioden. Parlamentet anser dock att prioriterad behandling av vissa lagstiftningsärenden som man enats om i gemensamma förklaringar inte bör användas för att utöva opassande påtryckningar mot medlagstiftarna och att skyndsamt inte bör prioriteras på bekostnad av lagstiftningens kvalitet. Parlamentet anser det vara viktigt att utvärdera hur nuvarande praxis och regler för godkännande av gemensamma förklaringar tillämpas och om förbättringar av parlamentets arbetsordning kan göras vad gäller förhandlingarna om interinstitutionell programplanering, till exempel att förstärka det mandat som talmannen ges av de politiska grupperna.
5. Europaparlamentet anser att det är av största vikt att parlamentsutskotten rådfrågas genomgående under utarbetandet av gemensamma förklaringar och genomförandet av dessa.
6. Europaparlamentet påpekar att det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning inte påverkar de privilegierade förbindelser som parlamentet och kommissionen enades om i ramavtalet från 2010. Parlamentet påminner särskilt om att de arrangemang som rör tidsplanen för kommissionens arbetsprogram enligt bilaga 4 till ramavtalet från 2010 måste följas i samband med genomförandet av punkterna 6–11 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning.
7. Europaparlamentet anser att kommissionen när den lägger fram sitt arbetsprogram bör, utöver de uppgifter som anges i punkt 8 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, uppge hur den planerade lagstiftningen rättfärdigas mot bakgrund av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen och specificera dess europeiska mervärde.
8. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av kommissionens arbetsgrupp för subsidiaritet, proportionalitet och "mindre men mer effektivt", som måste arbeta i enlighet med det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning för att öka förtroendet bland medborgare som anser att subsidiaritetsprincipen är central i den demokratiska processen.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram mer inkluderande, utförliga och tillförlitliga arbetsprogram. Parlamentet begär i synnerhet att kommissionens arbetsprogram tydligt ska uppge den rättsliga karaktären hos varje förslag med korrekta och realistiska tidsramar. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att kommande lagstiftningsförslag – framför allt viktiga lagstiftningspaket – läggs fram i god tid före slutet på denna lagstiftningsperiod, för att på så sätt ge medlagstiftarna tillräckligt med tid för att utöva sina befogenheter fullt ut.

Onsdagen den 30 maj 2018

10. Europaparlamentet uppmanar utvecklingen av en effektiv lagstiftning för att skydda arbetstillfällena och utveckla Europas konkurrenskraft, med särskilt fokus på små och medelstora företag i alla sektorer av ekonomin.

11. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen besvarade parlamentets begäranden om förslag till unionsrättsakter enligt artikel 225 i EUF-fördraget, oftast inom den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 10 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet påpekar dock att kommissionen inte antog specifika meddelanden så som föreskrivs i denna bestämmelse. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta sådana meddelanden för att säkerställa fullständig öppenhet och ge ett politiskt svar på de begäranden som parlamentet gör i sina resolutioner, och med vederbörlig hänsyn till parlamentets relevanta analyser av europeiskt mervärde och kostnad för utebliven europeisk integration.

12. Europaparlamentet understryker vikten av ett lojalt och öppet samarbete mellan parlamentet, rådet och kommissionen, vilket bör komma till konkret uttryck i ett verkligt åtagande från kommissionens sida att på samma nivå involvera parlamentet och rådet i genomförandet av sin programplanering. Kommissionen påminns om sin skyldighet att reagera skyndsamt på alla initiativbetänkanden, oberoende av om de rör lagstiftning eller inte. Parlamentet beklagar djupt att flera initiativbetänkanden förblivit obesvarade, och uppmanar kommissionen att inom tre månader förse medlagstiftarna med skälen till återkallandet av en text och även lämna motiverade svar på begäranden om lagstiftningsförslag eller andra förslag.

13. Europaparlamentet anser att strykningen av samtliga hänvisningar till användningen av alternativa regleringsmetoden i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning inte påverkar parlamentets ståndpunkt om att icke-bindande instrument endast bör tillämpas med största försiktighet, i vederbörligen motiverade fall och efter att parlamentet hörts, så att de inte skadar den rättsliga förutsebarheten och tydligheten i gällande lag ⁽²⁶⁾. Parlamentet oroas dessutom över att bristen på tydliga gränser i fråga om användningen av icke-bindande instrument till och med kan uppmanra användningen av sådana, utan garantier för att parlamentet skulle kunna granska detta.

14. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att gå med på att inkludera alternativa regleringsmetoder, under förutsättning att de är strikt nödvändiga, i de fleråriga och årliga programplaneringsdokumenten, för att möjliggöra korrekt identifiering och kontroll från lagstiftarnas sida.

Verktyg för bättre lagstiftning

15. Europaparlamentet understryker att konsekvensbedömningar får ligga till grund för men aldrig ersätta politiska beslut eller orsaka omotiverade förseningar i lagstiftningsförfarandet. Parlamentet understryker att man under hela lagstiftningsförfarandet och i alla bedömningar av den föreslagna lagstiftningens inverkan måste ta särskild hänsyn till de potentiella konsekvenserna för dem som har minst möjligheter att med beslutsfattarna diskutera sina farhågor, däribland små och medelstora företag, det civila samhället, fackföreningar och andra som inte är i den gynnsamma positionen att de har enkelt tillträde till institutionerna. Parlamentet anser att man i konsekvensbedömningarna måste ta lika stor hänsyn till utvärderingen av i synnerhet de sociala, hälsomässiga och miljömässiga konsekvenserna, och att man måste bedöma inverkan på medborgarnas grundläggande rättigheter och på jämställdheten mellan kvinnor och män.

16. Parlamentet påminner om att små och medelstora företag utgör 99 % av alla företag i EU, att de genererar 58 % av omsättningen i EU och står för två tredjedelar av den totala privata sysselsättningen. Parlamentet påminner också om att kommissionen i småföretagsakten gjorde en utfästelse att införa principen "tänka småskaligt först" vid utformningen av sin politik, och att detta innefattar SMF-testet för att utvärdera konsekvenserna av kommande lagstiftning och administrativa initiativ för små och medelstora företag ⁽²⁷⁾. Parlamentet påminner om att det i sitt beslut av den 9 mars 2016 om det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning angav att lydelsen i detta avtal inte i tillräckligt hög grad ålägger de tre institutionerna att inkludera SMF- och konkurrenskraftstesterna i sina konsekvensbedömningar ⁽²⁸⁾. Parlamentet understryker att man under hela lagstiftningsförfarandet måste ta särskild hänsyn till de potentiella konsekvenserna för konkurrenskraft och innovation och till behoven för små och medelstora företag och välkomnar det faktum att kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning föreskriver att potentiell inverkan på små och medelstora företag och på konkurrenskraften måste, i förekommande fall, beaktas och rapporteras systematiskt i alla konsekvensbedömningar. Parlamentet konstaterar att SMF-testet ofta brister i kvalitet och enhetlig tillämpning. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga hur man på ett bättre sätt kan ta hänsyn till inverkan på små och medelstora företag och planerar att följa denna fråga nära under de kommande åren.

⁽²⁶⁾ Se punkt 47 i parlamentets resolution av den 9 september 2010 om bättre lagstiftning – kommissionens femtonde årsrapport i enlighet med artikel 9 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (EUT C 308E, 20.10.2011, s. 66).

⁽²⁷⁾ Se punkt 16 i parlamentets resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll.

⁽²⁸⁾ Se punkt 4 i Europaparlamentets beslut av den 9 mars 2016 om ingående av ett interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen.

Onsdagen den 30 maj 2018

17. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att av omsorg om en bättre lagstiftning bättre bedöma de sociala och miljömässiga konsekvenserna av sin politik och dess påverkan på medborgarnas grundläggande rättigheter, genom att också ha i åtanke vad det kostar att inte lagstifta på EU-nivå och att lönsamhetsanalyser bara är ett av flera kriterier.
18. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att det ska vara obligatoriskt att i alla konsekvensbedömningar inbegripa en balanserad analys av de ekonomiska, sociala, miljömässiga och hälsomässiga effekterna på medellång och lång sikt.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar för att undersöka om initiativ, förslag eller delar av befintlig lagstiftning är i linje med målen för hållbar utveckling, samt hur de påverkar målens utveckling och genomförande.
20. Europaparlamentet påminner om att idén om en kompletterande teknisk oberoende ad hoc-panel i kommissionens ursprungliga förslag till ett nytt interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning inte följdes upp under förhandlingarna. Parlamentet påpekar att målet med att inrätta ett sådant organ var att förbättra konsekvensbedömningarnas oberoende, transparens och objektivitet. Parlamentet påminner om att man i punkt 15 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning fastställer att parlamentet och rådet, när de anser att det är lämpligt och nödvändigt, får genomföra konsekvensbedömningar av egna betydande ändringar av kommissionens förslag som är absolut nödvändiga för ett informerat, välgrundat beslut. Parlamentet påminner sina utskott om vikten av att använda detta verktyg varhelst det är nödvändigt.
21. Europaparlamentet välkomnar hänvisningen i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning till införandet av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i konsekvensbedömningarnas omfattning. Parlamentet betonar i detta avseende att konsekvensbedömningar alltid bör omfatta en grundlig och rigorös analys av ett förslags överensstämmelse med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och specificera dess europeiska mervärde.
22. Europaparlamentet konstaterar att ett betydande antal av kommissionens förslag inte åtföljdes av konsekvensbedömningar och att utskotten har uttryckt oro över att konsekvensbedömningarnas kvalitet och detaljrikedom varierar, från heltäckande till ganska ytlig. Parlamentet påpekar att under den första etappen av tillämpningen av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning åtföljdes 20 av de 59 kommissionsförslagen i 2017 års gemensamma förklaring inte av konsekvensbedömningar. Det föreskrivs att initiativ som förväntas ha en betydande inverkan på samhället, ekonomin eller miljön bör åtföljas av en konsekvensbedömning, och i punkt 13 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning föreskrivs det att de initiativ som ingår i kommissionens arbetsprogram eller i den gemensamma förklaringen också, som huvudregel, bör åtföljas av en konsekvensbedömning.
23. Europaparlamentet ser positivt på att det interinstitutionella avtalet föreskriver att en föreslagen unionsåtgärds "europeiska mervärde" samt "kostnaden för utebliven europeisk integration" (cost of non-Europe) i avsaknad av åtgärder på unionsnivå ska beaktas vid fastställandet av lagstiftningsagendan. Parlamentet framhåller att kostnaden för utebliven europeisk integration kan uppskattas till 1,75 biljoner euro per år, vilket motsvarar 12 procent av EU:s BNP (2016). Parlamentet lovordar arbetet inom direktoratet för konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde vid Europaparlamentets utredningstjänst i detta sammanhang.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer i detalj klargöra hur den avser bedöma kostnaden för utebliven europeisk integration – bland annat kostnaden för tillverkare, konsumenter, arbetstagare, förvaltningar och miljön för att inte ha harmoniserad lagstiftning på EU-nivå och där olika nationella regler orsakar extra kostnader och gör politiken mindre effektiv – enligt punkterna 10 och 12 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet påpekar att en sådan bedömning inte bara bör genomföras i händelse av tidsfristsklausuler, mot slutet av ett program eller när man planerar ett upphävande, utan också bör övervägas i fall där åtgärder eller lagstiftning på EU-nivå fortfarande inte finns eller håller på att granskas.
25. Europaparlamentet påminner om att den tidigare nämnden för konsekvensbedömningar har ersatts med den nya nämnden för lagstiftningskontroll, vilket har stärkt nämndens oberoende. Parlamentet upprepar att nämnden för lagstiftningskontrollens oberoende, öppenhet och objektivitet måste skyddas och att nämndens ledamöter inte bör omfattas av någon politisk kontroll⁽²⁹⁾. Parlamentet understryker att kommissionen bör se till att nämndens alla yttranden, även negativa sådana, offentliggörs och görs tillgängliga samtidigt som de berörda konsekvensbedömningarna offentliggörs och efterlyser en utvärdering av nämnden för lagstiftningskontroll när det gäller hur den fullgör sin uppgift att övervaka och ge objektiva råd om konsekvensbedömningar.

⁽²⁹⁾ Se punkt 12 i parlamentets ovannämnda resolution av den 27 november 2014 och punkt 5 i parlamentets beslut av den 9 mars 2016, som citeras ovan.

Onsdagen den 30 maj 2018

26. Europaparlamentet påpekar att parlamentets direktorat för konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde, som inrättats vid dess administration, hjälper parlamentsutskotten och erbjuder dem olika tjänster, för vilka tillräckliga resurser måste finnas tillgängliga för att se till att ledamöterna och utskotten får bästa möjliga stöd. Parlamentet noterar med uppskattning att utskottsordförandekonferensen den 12 september 2017 antog en uppdaterad version av handboken om konsekvensbedömningar – riktlinjer för utskott.
27. Europaparlamentet uppmanar alla sina utskott att gå igenom kommissionens konsekvensbedömningar och parlamentets förhandsbedömningar så tidigt som möjligt i lagstiftningsprocessen.
28. Europaparlamentet påminner om att parlamentet, enligt punkt 14 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, kommer att beakta kommissionens konsekvensbedömningar fullt ut vid behandlingen av kommissionens lagstiftningsförslag. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att parlamentsutskotten kan bjuda in kommissionen att redogöra för sin konsekvensbedömning och presentera det politiska alternativ som valts vid ett utskottssammanträde och uppmanar utskotten att utnyttja denna möjlighet mer regelbundet. Det är också möjligt att få en presentation av den inledande bedömningen av kommissionens konsekvensbedömning, som utförs av parlamentets egna avdelningar. Parlamentet påpekar dock att detta inte får leda till en minskning av manöverutrymmet för medlagstiftarna.
29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens möjlighet att komplettera sina egna konsekvensbedömningar under lagstiftningsprocessen. Parlamentet anser att punkt 16 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör tolkas så att kommissionen som regel omgående bör tillhandahålla kompletterande konsekvensbedömningar när parlamentet eller rådet ber om detta.
30. Europaparlamentet betonar vikten av att i god tid involvera och samråda med berörda parter på ett offentligt och transparent sätt, med tillräcklig tid för meningsfulla svar. Parlamentet understryker hur viktigt det är att offentliga samråd genomförs av kommissionen på alla officiella språk under den förberedande fasen.
31. Europaparlamentet påminner om att det i punkt 17 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning står att "[v]ar en av de tre institutionerna ansvarar för att organisera arbetet med sina konsekvensbedömningar, inklusive interna organisatoriska resurser och kvalitetskontroll".
32. Europaparlamentet välkomnar det faktum att de tre institutionerna i punkt 17 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning åtar sig att utbyta information om bästa praxis och metoder för konsekvensbedömningar. Parlamentet anser att detta bör innebära utbyte av sådana råd som underbygger kommissionens konsekvensbedömning när så är möjligt, och i synnerhet när parlamentet beslutar sig för att komplettera kommissionens konsekvensbedömning med sitt eget fortsatta arbete. Parlamentet uppmanar därför de tre institutionernas avdelningar att samarbeta i största möjliga utsträckning, bland annat genom gemensamma utbildningstillfällen om konsekvensbedömningsmetoder, för att dessutom hitta en framtida, gemensam interinstitutionell metod.
33. Europaparlamentet understryker vikten av det som sägs i punkt 18 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, nämligen att "kommissionens inledande konsekvensbedömning och eventuellt kompletterande konsekvensbedömningsarbete som institutionerna genomför under lagstiftningsprocessen" ska offentliggöras innan lagstiftningsprocessen är till ända, av omsorg om öppenhet gentemot allmänheten och berörda parter.
34. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt om att berörda parter, inbegripet fackföreningar och det civila samhället, bör kunna lämna konkreta bidrag till konsekvensbedömningsprocessen så tidigt som möjligt under samrådsfasen och uppmanar kommissionen att för detta ändamål mer systematiskt använda sig av färdplaner och inledande konsekvensbedömningar och offentliggöra dem i god tid i början av konsekvensbedömningsprocessen.
35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande om att innan ett förslag antas genomföra breda samråd och i synnerhet uppmanar direkt deltagande av små och medelstora företag, det civila samhället och andra slutanvändare i samråden. Parlamentet noterar med tillfredsställelse att kommissionens reviderade riktlinjer för bättre lagstiftning går i den riktningen.
36. Europaparlamentet framhåller de nya bestämmelserna för offentliga samråd och samråd med berörda parter, vilka bör fungera som ett viktigt verktyg både i den förberedande fasen och under hela lagstiftningsprocessen.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att iaktta de obligatoriska tidsfrister som fastställs för genomföranderapporter och översyner av befintliga direktiv och förordningar.

Onsdagen den 30 maj 2018

38. Europaparlamentet understryker vikten av efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning i enlighet med principen om att "utvärdera först", och rekommenderar att denna, när helst det är möjligt, tar formen av efterhandsbedömningar som tillämpar samma metod som i den konsekvensbedömning som utförts på förhand gällande samma lagstiftningsakt, för att möjliggöra en bättre utvärdering av den sistnämndas resultat.

39. Europaparlamentet välkomnar punkt 22 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning där de tre institutionerna, till stöd för utvärderingen av befintlig lagstiftning, enas om att, när så är lämpligt, i lagstiftningen fastställa krav på övervakning, utvärdering och rapportering och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Parlamentet noterar utmaningarna med anknytning till insamling av data i medlemsstaterna om lagstiftningens resultat och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar i detta avseende.

40. Europaparlamentet välkomnar punkt 23 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, där de tre institutionerna enas om att systematiskt överväga användningen av översynsklausuler i lagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera översynsklausuler i sina förslag när så är lämpligt och att, om det inte är det, uppge varför den avviker från denna allmänna regel.

Rättsliga instrument

41. Europaparlamentet välkomnar kommissionens löften i fråga om omfattningen på de motiveringar som åtföljer vart och ett av dess förslag. Parlamentet uppskattar särskilt det faktum att kommissionen också kommer att förklara hur de föreslagna åtgärderna motiveras mot bakgrund av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet understryker i detta avseende vikten av en förstärkt och omfattande bedömning och motivering gällande överensstämmelse med dessa principer och det europeiska mervärdet av den åtgärd som föreslås.

42. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med samstämmighet mellan motiveringen och den konsekvensbedömning som rör samma förslag. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att säkerställa sådan samstämmighet och att förklara det val som gjorts när detta avviker från konsekvensbedömningens slutsatser.

43. Europaparlamentet uppmärksammar det faktum att kommissionen, i punkt 25 i det nya interinstitutionella ramavtalet om bättre lagstiftning, bara lovar att "vederbörligen beakta förordningars och direktivs skilda karaktär och verkningar". Parlamentet upprepar sin begäran om att man, genom att följa samma strategi som den som beskrivs i Montirapporten, bör använda sig mer av förordningar i förslag till lagstiftning⁽³⁰⁾, i enlighet med de rättsliga krav som fastställs i fördragen gällande användningen av dessa för att säkerställa samstämmighet, förenkling och rättslig säkerhet i unionen.

44. Europaparlamentet välkomnar de tre institutionernas åtagande om att utbyta synpunkter om ändringar av den rättsliga grunden i enlighet med punkt 25 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet betonar den roll som spelas av och den sakkunskap som finns i dess utskott för rättsliga frågor när det gäller att granska rättsliga grunder⁽³¹⁾. Parlamentet påminner om parlamentets ståndpunkt om att den kommer att motarbeta alla försök till att undergräva parlamentets rättsliga befogenheter genom oberättigade ändringar av den rättsliga grunden. Parlamentet uppmanar rådet att fullt ut infria sitt löfte att fortsätta dialogen med parlamentet i händelse av oenighet rörande den föreslagna rättsliga grunden, särskilt i politiskt känsliga frågor.

45. Europaparlamentet framhåller att valet av rättslig grund för ett förslag från kommissionen bör göras på objektiva grunder som kan bli föremål för rättslig prövning. Parlamentet betonar dock sin rätt, i egenskap av medlagstiftare, att föreslå ändringar av den rättsliga grunden på grundval av sin tolkning av fördragen.

Delegerade akter och genomförandeakter

46. Europaparlamentet understryker vikten av principen i punkt 26 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och upprepar att det är lagstiftarens sak att bestämma huruvida och i vilken utsträckning delegerade akter ska användas och huruvida och i vilken utsträckning genomförandeakter ska användas, inom de begränsningar som följer av fördragen, och mot bakgrund av domstolens rättspraxis⁽³²⁾.

47. Europaparlamentet konstaterar att delegeringen av befogenheter till kommissionen inte enbart är av teknisk natur utan också kan involvera politiskt känsliga frågor av stor betydelse för EU:s medborgare, konsumenter och företag.

⁽³⁰⁾ Se punkt 5 i parlamentets resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning, som citeras ovan.

⁽³¹⁾ Se Europaparlamentets arbetsordning, bilaga V, punkt XVI.1.

⁽³²⁾ Se punkt 6 i parlamentets resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter, som citeras ovan.

Onsdagen den 30 maj 2018

48. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att följa den tidsfrist som avses i punkt 27 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning när det gäller att föreslå en anpassning av alla grundläggande akter som fortfarande hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll. Parlamentet anser vidare att alla fall som tidigare behandlades enligt det föreskrivande förfarandet med kontroll, som en regel, nu bör anpassas till artikel 290 i EUF-fördraget och således omvandlas till delegerade akter ⁽³³⁾.

49. Europaparlamentet varnar för att införandet av skyldigheten för kommissionen att systematiskt anlita medlemsstaternas experter i samband med utarbetandet av delegerade akter inte bör innebära att det berörda förfarandet blir mycket likt, om inte identiskt, med det som fastställs för utarbetandet av genomförandeakter, i synnerhet när det gäller förfarandemässiga befogenheter som beviljas dessa experter. Parlamentet anser att detta också kan komma att sudda ut skillnaderna mellan dessa två typer av akter, vilket skulle kunna innebära ett faktiskt återupplivande av den kommittémekanism som användes före Lissabonfördraget.

50. Europaparlamentet uttrycker besvikelse över att rådet, trots de eftergifter som parlamentet gjort, fortfarande är mycket motsträvigt till att godta delegerade akter när kriterierna i artikel 290 i EUF-fördraget uppfylls. Parlamentet påminner om att enligt vad som fastställs i skäl 7 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör detta avtal underlätta förhandlingarna inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet och förbättra tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget. Parlamentet påpekar att i flera lagstiftningsärenden insisterade rådet i alla fall på att antingen tilldela genomförandebefogenheter enligt artikel 291 i EUF-fördraget eller att inkludera samtliga inslag som generellt sett kan omfattas av delegeringen av befogenheter eller tilldelningen av genomförandebefogenheter i den grundläggande akten. Parlamentet uttrycker besvikelse över att kommissionen i de fallen inte försvarade sina egna ursprungliga förslag.

51. Europaparlamentet är mycket oroat över att rådet nästan systematiskt försöker att ersätta delegerade akter med genomförandeakter. Parlamentet anser att det är särskilt oacceptabelt att rådet försöker utnyttja anpassningen av rättsakter till Lissabonfördraget till att ersätta det föreskrivande förfarandet med kontroll med genomförandeakter i stället för med delegerade akter.

52. Europaparlamentet välkomnar inledningen av de interinstitutionella förhandlingar som avses i punkt 28 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet bekräftar sin ståndpunkt gällande de icke-bindande kriterierna för tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget enligt vad som fastställs i resolutionen av den 25 februari 2014 ⁽³⁴⁾. Parlamentet anser att de bör utgöra grunden för dessa förhandlingar.

53. Europaparlamentet påminner om att politiskt viktiga delar, såsom unionens förteckningar eller register över produkter eller ämnen, bör kvarstå som en integrerad del av den grundläggande akten – om lämpligt i form av bilagor – och bör därför endast kunna ändras genom delegerade akter. Parlamentet betonar att självständiga förteckningar bör undvikas för att säkra rättslig klarhet.

54. Europaparlamentet anser att kriterierna för tillämpning av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget måste ta hänsyn till domstolens rättspraxis, såsom den som fastställts i biocidmålet, målet om den delegerade akten om Fonden för ett sammanlänkat Europa och målet om mekanismen för viseringsömsesidighet ⁽³⁵⁾.

55. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande om att ta expertgrupper i anspråk när det behövs mer omfattande sakkunskap i ett tidigt skede av utarbetandet av utkast till genomförandeakter samt att alltefter behov genomföra riktade och offentliga samråd. När helst sådana samrådsförfaranden inleds bör parlamentet vederbörligen informeras om detta.

56. Europaparlamentet noterar med uppskattning det faktum att kommissionen i punkt 28 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning gått med på att se till att parlamentet och rådet har lika tillgång till all information om delegerade akter och genomförandeakter, så att de kommer att ta emot alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter. Parlamentet välkomnar det faktum att experter från parlamentet och rådet systematiskt kommer att ges tillträde till de möten om utarbetandet av delegerade akter i kommissionens expertgrupper till vilka medlemsstaternas experter är inbjudna. Parlamentet uppmanar kommissionen att leva upp till detta åtagande på ett genuint och konsekvent sätt. Parlamentet noterar att detta tillträde redan har förbättrats.

57. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra det informella samarbetet under den förberedande fasen av delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet anser att det är viktigt att vid utarbetandet av delegerade akter och genomförandeakter inte tappa fokus på medlagstiftarnas avsikter med lagstiftningen, så som den uttrycks i själva lagstiftningsakten och dess syfte. Parlamentet betonar vikten av registret med delegerade akter, som nu är i drift.

⁽³³⁾ Se skäl D i parlamentets resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter, som citeras ovan.

⁽³⁴⁾ Ibid, punkt 1.

⁽³⁵⁾ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014, Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd, som anges ovan. Domstolens dom av den 17 mars 2016, Europaparlamentet mot Europeiska kommissionen, som anges ovan. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2016, parlamentet mot rådet, som anges ovan.

Onsdagen den 30 maj 2018

58. Europaparlamentet beklagar att åtgärder på nivå 2 som föreslagits av de tre tillsynsmyndigheterna (Esma, EBA och Eiopa) i många fall antas av kommissionen utan ändringar, vilket minskar granskningstiden för parlamentet när viktiga eller ett stort antal ändringar införs.

59. Europaparlamentet berömmar de snabba framsteg som gjorts på interinstitutionell nivå gällande inrättandet av ett gemensamt funktionellt register över delegerade akter och välkomnar den officiella invigningen av detta den 12 december 2017.

60. Europaparlamentet ser fram emot att kunna använda sig av ett välstrukturerat och användarvänligt funktionellt register över delegerade akter, vilket offentliggjordes den 12 december 2017 och hade begärts av parlamentet.

61. Europaparlamentet konstaterar att förbättrade lagstiftningsförfaranden på EU-nivå, med ett fördjupat interinstitutionellt samarbete i rätt tid, kan leda till en konsekventare och mer harmoniserad tillämpning av unionsrätten.

Öppenhet i och samordning av lagstiftningsprocessen

62. Europaparlamentet välkomnar det faktum att enligt punkt 32 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ska parlamentet och rådet i egenskap av medlagstiftare utöva sina befogenheter på lika villkor, och kommissionen ska spela en medlande roll genom att behandla de båda grenarna av den lagstiftande myndigheten lika. Parlamentet påminner om att denna princip slås fast redan i Lissabonfördraget. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, när så är möjligt, att lämna alla relevanta handlingar som avser lagstiftningsförslag, även icke-officiella dokument, till båda lagstiftarna samtidigt.

63. Europaparlamentet beklagar att punkterna 33 och 34 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning fortfarande inte har lett till någon förbättring av informationsflödet från rådet, framför allt då det verkar finnas en allmän brist på information om de frågor som medlemsstaterna tagit upp i rådet och saknas en systematisk strategi för att underlätta det ömsesidiga utbytet av synpunkter och information. Parlamentet noterar med oro att informationsflödet vanligtvis varierar stort mellan ordförandeskapen och varierar mellan avdelningarna vid rådets generalsekretariat. Parlamentet understryker medlagstiftarnas asymmetriska tillgång till information, eftersom rådet kan delta i parlamentsutskottens sammanträden men parlamentets representanter inte bjuds in till att delta i rådets arbetsgruppers sammanträden. Parlamentet anser därför att en enhetligt öppen strategi är önskvärd, och föreslår att rådets samtliga sammanträden som regel bör vara offentliga, precis som parlamentets redan är.

64. Europaparlamentet efterlyser ett fullständigt genomförande av punkterna 33 och 34 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet ber framför allt rådet att dagordningarna, arbetsdokumenten och ordförandeförslagen från arbetsgrupperna och de ständiga representanternas kommitté (Coreper) ska överföras till parlamentet regelbundet och strukturerat för att kunna uppnå en lika nivå av information mellan medlagstiftarna. Parlamentet anser att punkterna 33 och 34 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör tolkas så att parlamentet, utöver informella utbyten av synpunkter, kan uppmanas att skicka en representant till sammanträdena i rådets arbetsgrupper och Coreper.

65. Europaparlamentet betonar att enligt punkterna 35 respektive 36 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning kan lagstiftningsprocessen endast samordnas och skyndas på samtidigt som man säkerställer att varje institutions befogenheter skyddas fullt ut. Parlamentet anser därför att samordning eller påskyndande aldrig får innebära att övriga institutioner ålägger parlamentet en tidtabell.

66. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser när det gäller att inrätta den specialiserade gemensamma databasen med information om hur arbetet med lagstiftningsärendena fortskrider som avses i punkt 39 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet påminner om att denna databas bör inkludera information om alla steg i lagstiftningsförfarandet för att underlätta spårbarheten. Parlamentet föreslår att detta också bör inkludera information om konsekvensbedömningsförfarandet.

67. Europaparlamentet påminner de tre institutionerna om att ytterligare framsteg behövs i inrättandet av en gemensam specialiserad databas med information om hur arbetet med lagstiftningsärendena fortskrider.

68. Europaparlamentet föreslår att rådet och parlamentet sammanträder minst en gång under samrådsförfarandet, så att parlamentet kan lägga fram och förklara skälen till de godkända ändringarna och rådet kan ange sin ståndpunkt till var och en av dem. Parlamentet föreslår under alla omständigheter att rådet lämnar ett skriftligt svar.

69. Europaparlamentet föreslår att parlamentet utför en kvantitativ undersökning av samrådsförfarandets ändamålsenlighet.

Onsdagen den 30 maj 2018

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att respektera den tidsram som fastställs i ESA-förordningarna för beslut om att godkänna, ändra eller inte godkänna förslag till tekniska standarder, och att åtminstone officiellt informera medlagstiftarna god tid i förväg om kommissionen i undantagsfall är oförmögen att följa denna tidsram, med skälen för detta. Parlamentet understryker att kommissionen under den senaste tiden ofta underlåtit att göra detta. Parlamentet påminner kommissionen om att de förfaranden genom vilka parlamentet förklarar att det inte har några invändningar mot en akt aldrig var avsedda att kompensera för fördröjningar som orsakas av kommissionen, och att dessa förfaranden i hög grad påverkar den tid som parlamentet förfogar över för att utöva sina kontrollbefogenheter.

71. Europaparlamentet välkomnar det faktum att de interinstitutionella förhandlingar som avses i punkt 40 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning inleddes i november 2016. Parlamentet beklagar att efter mer än ett år av diskussioner, tre förhandlingsomgångar på politisk nivå och ett antal sammanträden på teknisk nivå har fortfarande ingen överenskommelse nåtts, trots tydlig och fast rättspraxis. Parlamentet noterar de framsteg som gjorts hittills och understryker starkt att dessa förhandlingar bör avslutas under det bulgariska ordförandeskapet.

72. Europaparlamentet välkomnar de skriftliga meddelanden som kommissionen tillhandahåller inför internationella konferenser och de dagliga muntliga genomgångar som lämnas av rådets ordförandeskap och kommissionen vid dessa konferenser.

73. Europaparlamentet beklagar att parlamentet inte får delta som observatör i EU:s samordningsmöten vid internationella konferenser.

74. Europaparlamentet påminner rådet och kommissionen om att praktiska arrangemang med anknytning till internationella avtal måste överensstämma med fördragen, i synnerhet artikel 218.10 i EUF-fördraget, och ta hänsyn till domstolens avgöranden, såsom de i Tanzaniamålet och Mauritiumålet⁽³⁶⁾.

75. Europaparlamentet uppmanar de andra institutionerna att följa fördragen och förordningarna och att iaktta relevant rättspraxis för att se till att parlamentet

- a) får omedelbar, fullständig och korrekt information under de internationella avtalens hela livscykel på ett proaktivt, strukturerat och smidigt sätt – utan att EU:s förhandlingsposition undergrävs – och får tillräckligt med tid på sig att framföra sina synpunkter i alla skeden och få dem beaktade i så stor utsträckning som möjligt,
- b) får korrekt information och involveras i genomförandet av avtalen, särskilt med avseende på de beslut som fattas av organ som inrättas genom avtal, och tillåts att till fullo utöva sina rättigheter som medlagstiftare i fall som påverkar EU:s lagstiftning,
- c) informeras på förhand om kommissionens ståndpunkt i internationella forum som WTO, Unctad, OECD, UNDP, FAO och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

76. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att alla parter respekterar den långvariga praxis som innebär att parlamentets godkännande inväntas före en provisorisk tillämpning av bestämmelserna om handel och investeringar i politiskt viktiga avtal, så som också kommissionsledamot Cecilia Malmström lovade i sin utfrågning den 29 september 2014. Rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten uppmanas att fortsätta att utvidga denna praxis till alla internationella avtal.

77. Europaparlamentet är redo att återigen väcka talan vid Europeiska unionens domstol för att se till att parlamentets rättigheter respekteras, om inga avgörande framsteg görs inom en snar framtid i förhandlingarna om punkt 40 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning.

78. Europaparlamentet konstaterar att varje institution bör vara medveten om att dess ansvar som lagstiftare inte upphör när internationella avtal väl har ingåtts. Det behövs en noggrann övervakning av genomförandet och fortlöpande insatser för att se till att avtalen uppfyller sina syften. Parlamentet uppmanar institutionerna att tillämpa bästa praxis och en samarbetsinriktad strategi även under genomförandet och utvärderingen av internationella avtal.

⁽³⁶⁾ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2016, parlamentet mot rådet, som anges ovan. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 juni 2014, parlamentet mot rådet, som anges ovan.

Onsdagen den 30 maj 2018

79. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningar, däribland en analys av situationen för de mänskliga rättigheterna, kan vara ett viktigt verktyg i förhandlingar om handels- och investeringsavtal vilket hjälper parterna att fullgöra sina förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter, och påminner om den bindande karaktären av avtal som den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att till fullo respektera fördelningen av befogenheter mellan EU och dess medlemsstater i enlighet med domstolens yttrande nr 2/15 av den 16 maj 2017 för antagandet av förhandlingsdirektiv, förhandlingarna samt den rättsliga grunden för förslag att underteckna och ingå, i synnerhet för rådets undertecknande och ingående av internationella handelsavtal.

81. Europaparlamentet uppmanar EU:s företrädare att ägna särskild uppmärksamhet åt samstämmigheten mellan internationella standarder/krav och antagen bindande EU-lagstiftning.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna ut handlingar som beskriver dess ståndpunkt i internationella organisationer som fastställer standarder på finansiella, monetära och tillsynsmässiga områden, särskilt Baselkommittén för banktillsyn. Parlamentet begär att få fullständig information under alla skeden av utarbetandet av internationella standarder som kan ha inverkan på EU:s lagstiftning.

83. Europaparlamentet efterlyser inrättande och formalisering av en "finansiell dialog" om antagandet av och samstämmigheten mellan europeiska ståndpunkter inför större internationella förhandlingar, i enlighet med sin resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ⁽³⁷⁾. Parlamentet betonar att på grundval av detaljerade riktlinjer, som kan komma att kompletteras av proaktiva "vägledande" resolutioner, ska dessa ståndpunkter diskuteras och tillkännages på förhand och uppföljning ska säkerställas genom att kommissionen regelbundet rapporterar om tillämpningen av dessa riktlinjer.

84. Europaparlamentet erinrar om sitt uttalande av den 15 mars 2018 om placeringen av Europeiska läkemedelsmyndigheten⁽³⁸⁾, i vilket parlamentet beklagade att dess roll och rättigheter som medlagstiftare på lika villkor med rådet inte hade respekterats.

85. Europaparlamentet erkänner det mandat som den 6 december 2017 godkändes av Coreper om enighet med rådets ståndpunkt om kommissionens förslag om ett obligatoriskt öppenhetsregister. Parlamentet uppmanar alla parter att slutföra förhandlingarna i god samarbetsanda för att förbättra insynen i lagstiftningsprocessen.

86. Europaparlamentet uppmärksammar vederbörligen domen i målet *De Capitani*⁽³⁹⁾ som bekräftar att principen om offentlighet och transparens är en oskiljaktig del av unionens lagstiftningsprocess och att en allmän presumtion om att tillgång till lagstiftningshandlingar, däribland triloghhandlingar, kan nekas inte föreligger.

Genomförande och tillämpning av unionslagstiftningen

87. Europaparlamentet understryker vikten av principen i punkt 43 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, om att när medlemsstaterna i anslutning till införlivandet av direktiv i nationell rätt beslutar att lägga till element som inte har någon koppling till den unionslagstiftningen, bör sådana tillägg göras identifierbara, antingen genom den eller de akter genom vilka införlivandet sker eller genom relaterade handlingar. Parlamentet noterar att denna information ofta fortfarande saknas och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att handla gemensamt och konsekvent för att ta itu med bristen på öppenhet och andra problem med anknytning till nationell överreglering⁽⁴⁰⁾.

88. Europaparlamentet anser att vid genomförandet och införlivandet av EU:s rättsakter måste en tydlig åtskillnad göras mellan fall av överreglering då medlemsstater inför ytterligare administrativa krav utan koppling till EU:s lagstiftning, och införandet av högre standarder som är striktare än de EU-täckande miniminormerna för miljö- och konsumentskydd, hälso- och sjukvård och livsmedelssäkerhet.

⁽³⁷⁾ EUT C 58, 15.2.2018, s. 76.

⁽³⁸⁾ Se Antagna texter, P8_TA(2018)0086.

⁽³⁹⁾ Tribunalens dom (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) av den 22 mars 2018, Emilio De Capitani mot Europaparlamentet, Mål T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽⁴⁰⁾ Se punkt 7 i parlamentets resolution av den 21 november 2012 om den tjuugoåttonde årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning (EUT C 419, 16.12.2015, s. 73).

Onsdagen den 30 maj 2018

89. Europaparlamentet anser att för att minska problemen med anknytning till nationell överreglering bör de tre institutionerna åta sig att anta EU-lagstiftning som är tydlig, lätt att införliva och som har ett specifikt europeiskt mervärde. Parlamentet påminner om att medan onödiga ytterligare administrativa bördor bör undvikas bör detta inte hindra medlemsstaterna från att upprätthålla eller vidta mer ambitiösa åtgärder och införa högre sociala, miljömässiga och konsumentskyddsrelaterade standarder i fall där bara miniminormer definieras i unionsrätten.

90. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i största möjliga utsträckning undvika att införa ytterligare administrativa krav när de införlivar EU-lagstiftning, och att i enlighet med punkt 43 i det interinstitutionella avtalet göra dessa tillägg identifierbara i införlivandeakten eller tillhörande dokument.

91. Europaparlamentet påminner om att i punkt 44 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning uppmanas medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen för att samla in information och data som behövs för att övervaka och utvärdera genomförandet av unionsrätten. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att respektera sina åtaganden, inklusive genom att tillhandahålla jämförelsetabeller som innehåller tydlig och precis information om de nationella åtgärder som införlivar direktiv i deras inhemska rättsordning, vilket man enades om i den gemensamma politiska överenskommelsen av den 28 september 2011 från alla medlemsstater och kommissionen om förklarande dokument och i Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma politiska överenskommelse av den 27 oktober 2011 om förklarande dokument.

92. Europaparlamentet anser att det åtagande som kommissionen gör i punkt 45 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör tolkas på så sätt att, med vederbörlig hänsyn tagen till sekretessregler, parlamentets åtkomst till information gällande de inledande faserna av överträdelseförfaranden och överträdelseförfaranden kommer att förbättras påtagligt. Parlamentet upprepar därför sina sedan länge framförda begäranden till kommissionen när det gäller uppgifter som parlamentet har rätt att få tillgång till ⁽⁴¹⁾.

93. Europaparlamentet upprepar sin uppskattning för problemlösningsmekanism EU Pilot, som ett mer informellt, men icke desto mindre effektivt, sätt att säkerställa medlemsstaternas efterlevnad av unionsrätten ⁽⁴²⁾. Parlamentet invänder mot kommissionens tillkännagivande om att den, som regel, kommer att inleda överträdelseförfaranden utan att längre använda sig av mekanismen ⁽⁴³⁾.

94. Europaparlamentet påminner om att kommissionsledamöterna är skyldiga att respektera Europaparlamentarikernas lagstiftningsbefogenheter. Parlamentet anser att de bör tillhandahålla parlamentet alla oberoende studier som ligger till grund för deras beslut, och samtidigt offentliggöra även de studier som motsäger deras slutsatser.

95. Europaparlamentet beklagar att alla översättningar av lagstiftningsförslag inte blir tillgängliga samtidigt, något som försenar lagstiftningsprocessen.

96. Europaparlamentet betonar att ändamålsenlig EU-lagstiftning vid tillämpningen måste syfta till att säkerställa att de fastställda förfarandena motsvarar de grundläggande ändamålen med rättsakterna i sig och framför allt det övergripande målet att skydda miljön när det gäller att säkerställa ett fullgott miljöskydd.

97. Europaparlamentet erkänner vikten av det arbete som utskottet för framställningar utför när det gäller att bedöma kvaliteten i EU:s lagstiftningsarbete med avseende på det faktiska genomförandet av lagstiftningen, samt som en bas för att förbättra lagstiftnings-texterna och lagstiftningsförfarandena. Parlamentet noterar i detta avseende vikten av ett verkligt interinstitutionellt samarbete med kommissionen när det gäller att säkerställa att framställningarna blir adekvat behandlade.

Förenkling

98. Europaparlamentet välkomnar det åtagande som görs i punkt 46 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning om att oftare använda omarbetning som lagstiftningsteknisk metod. Parlamentet upprepar att denna teknik bör utgöra den ordinarie lagstiftningstekniken som ett ovärderligt verktyg för att uppnå förenkling ⁽⁴⁴⁾. Parlamentet anser dock att i händelse av en fullständig översyn av politiken bör kommissionen, i stället för att använda tekniken för omarbetning, lägga fram ett förslag till en helt ny rättsakt som upphäver befintlig lagstiftning, så att medlagstiftarna kan inleda breda och ändamålsenliga politiska diskussioner och fullt ut tillvarata sina fördragsenliga befogenheter.

⁽⁴¹⁾ Se punkterna 21 och 22 i parlamentets resolution av den 4 februari 2014 om den tjugonionde årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2011).

⁽⁴²⁾ Se punkt 16 i parlamentets resolution av den 6 oktober 2016 om kontroll av unionsrättens tillämpning: Årsrapport 2014 (Antagna texter, P8_TA(2016)0385).

⁽⁴³⁾ Se punkt 2 i kommissionens ovannämnda meddelande *EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning*, se s. 12 i (EUT C 18, 19.1.2017).

⁽⁴⁴⁾ Se punkt 41 i parlamentets ovannämnda resolution av den 14 september 2011, som citeras ovan.

Onsdagen den 30 maj 2018

99. Vid bedömningen av onödiga regelbördor och administrativa bördor, i enlighet med överenskommelsen mellan de tre institutionerna i punkterna 47 och 48 i det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, och vid bedömningen av eventuella mål för minskning av bördan för att sänka kostnaderna för förvaltningar och företag, inklusive små och medelstora företag, påminner Europaparlamentet om att bättre lagstiftning i förekommande fall även kan innebära mer EU-lagstiftning, inbegripet harmonisering av olikheter i nationella lagstiftningar, med beaktande av fördelarna med lagstiftningsåtgärder och följderna av underlåtenhet att agera på EU-nivå när det gäller sociala normer och miljö- och konsumentskyddsnormer, och med tanke på att det står medlemsstaterna fritt att tillämpa strängare normer om endast miniminormer fastställs i unionsrätten. Parlamentet påminner vidare om den övergripande sociala klausulen i artikel 9 i EUF-fördraget, där unionen åläggs att noga överväga EU-lagstiftningens konsekvenser för sociala normer och sysselsättning, och genomföra vederbörliga samråd med berörda parter på det sociala området, särskilt fackföreningar, konsumenter och företrädare för utsatta grupper, med respekt för arbetsmarknadsparternas självständighet och de avtal som de får ingå i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar därför att minskningen av den administrativa bördan inte nödvändigtvis innebär avreglering och att den i varje fall inte får äventyra de grundläggande rättigheterna eller miljönormer, sociala normer, arbetsvillkor, hälsa och säkerhet, konsumentskydd, jämställdhet eller djurskydd, inbegripet de därmed förknippade informationskraven. Följaktligen får den inte ske på bekostnad av arbetstagarnas rättigheter – oavsett företagets storlek – eller leda till en ökning av osäkra anställningskontrakt.

100. Europaparlamentet välkomnar kommissionens första årliga undersökning av bördor mot bakgrund av förenklingen av EU-lagstiftningen, för vilken den utförde en Flash Eurobarometerundersökning om hur företag ser på lagstiftningen i vilken man intervjuade fler än 10 000 företag i de 28 medlemsstaterna, främst små och medelstora företag, i proportion till fördelningen av företag i EU. Parlamentet uppmärksammar undersökningens resultat, som bekräftar att inriktningen på att skära ner onödiga kostnader förblir lämplig och tycks visa på att det finns ett komplext samspel mellan olika faktorer som påverkar företagens uppfattning, som också kan orsakas av variationer i de nationella administrativa och rättsliga metoder för genomförande av lagstiftning. Parlamentet påpekar att nationell överreglering och till och med felaktig mediebevakning också kan påverka sådana uppfattningar. Parlamentet anser att en årlig undersökning av bördorna är ett viktigt verktyg för att identifiera problem med genomförandet och tillämpningen av EU-lagstiftningen, men att den inte får föranleda antagandet att reglering alltid medför alltför omfattande administrativa bördor. Parlamentet håller med kommissionen om att det enda sättet att ta reda på vad som faktiskt kan förenklas, effektiviseras eller strykas är att inhämta synpunkter från alla berörda parter, inbegripet sådana som har mindre kraftfulla företrädare, på specifika rättsakter eller flera rättsakter som tillämpas på en viss sektor. Parlamentet uppmanar kommissionen att finslipa den årliga undersökningen av bördor på grundval av de lärdomar som dragits från den första omgången, att tillämpa transparenta och verifierbara datainsamlingsmetoder, att ta särskild hänsyn till de små och medelstora företagens behov och att inkludera både faktiska och uppfattade bördor.

101. Europaparlamentet noterar vidare resultatet av kommissionens bedömning av genomförbarheten, utan att det påverkar syftet med lagstiftningen, i fråga om att fastställa mål för att minska bördorna inom specifika sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa mål för minskning av regelbördan för varje initiativ på ett flexibelt men evidensbaserat och tillförlitligt sätt, och efter fullständigt samråd med intressenter, såsom den redan gör inom ramen för Refit.

102. Europaparlamentet betonar att en EU-standard i allmänhet ersätter 28 nationella standarder, vilket stärker unionens inre marknad och minskar byråkratin.

103. Europaparlamentet betonar vikten av att undvika onödig byråkrati och beakta sambandet mellan företagets storlek och de resurser som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Genomförande och uppföljning av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning

104. Europaparlamentet noterar att talmanskonferensen kommer att få en regelbunden rapport från talmannen, med en redogörelse för läget vad gäller genomförandet, både internt och interinstitutionellt. Parlamentet anser att denna rapport bör ta vederbörlig hänsyn till utskottsordförandekonferensens bedömning utifrån de olika utskottens erfarenheter, i synnerhet utskottet för rättsliga frågor, som det utskott som ansvarar för bättre lagstiftning och förenkling av unionsrätten ⁽⁴⁵⁾.

⁽⁴⁵⁾ Se Europaparlamentets arbetsordning, bilaga V, punkt XVI.3.

Onsdagen den 30 maj 2018

105. Europaparlamentet välkomnar det första interinstitutionella politiska högnivåmötet för utvärdering av genomförandet av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, som hölls den 12 december 2017. Parlamentet uppmanar utskottsordförandekonferensen att lämna alla rekommendationer som denna anser lämplig för genomförandet av det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning till talmanskonferensen.

o

o o

106. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
